

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget.

N°. 21.

Syvende Møde.

Tredagen den 8de Februar.

(Fortf.)

Monrad: Jeg troer rigtignok ikke, at det af den sidste ærede Taler Anførte indeholder nogen grundet Indvending mod det af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 6te District (Mourier) gjorte Forslag. Man er ikke i Udkaftet gaaet ud fra, at det skulde være en almindelig Regel, at Talefriheden her i Salen skulde være aldeles uindskrænket, thi i Udkaftet er det fastsat, at ved den første Behandling maa hvert Medlem kun tale 2 Gange. Med Hensyn til Grundføtningen er det altsaa erkjendt, at der kunne være Tilfælde, hvor det er uønsket, at Retten til at tale bliver indskrænket. Spørgsmaalet er altsaa kun, om ikke det, som man har fundet hensigtsmæssigt med Hensyn til den første Behandling, ikke ogsaa kunde være hensigtsmæssigt med Hensyn til den sidste Behandling. Hvad Medlemmers Ret til at tale angaar, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg holder en Mellemvei mellem de 2 ærede Herrer, hvoraf den ene ønskede et mere sammenhængende Foredrag og den anden et kortere Foredrag. Jeg troer, at begge Dele kunne være passende paa sit Sted. Jeg troer, at navnlig under den anden Behandling, der kunne netop gjentagne og korte Bemærkninger med Hensyn til Enkelthederne være paa deres rette Sted, men jeg troer paa den anden Side ogsaa, at naar Sagen har gjenemgaaet sin fuldstændige Behandling, er gaaet gennem alle Grader, har været prøvet maaffee gennem Afdelingerne og Comiteen, og naar Alt saaledes er forhandlet, ikke alene med Hensyn til Grundføtningerne, men ogsaa til Enkelthederne, og den sidste Behandling indtræder, da troer jeg, at Enhver, naar Sagen er saaledes drøftet, kunde have al Anledning til at sammensætte alt Det, han vil sige, i eet Foredrag. Det er intet Nyt,

som saaledes foreslaaes; det er prøvet ved Stænderforsamlingerne, og naar vi lægge Mærke til en Sags anden Behandling der, da ville vi finde Alt sammentrængt, hvad der kunde siges for og imod en Sag, med en Omhyggelighed, som har noget langt mere Tilstalende end det Udspredte, som findes paa de andre Steder. Ligesom det Foreslaaede saaledes ikke er noget Nyt, saaledes gaaer Forslaget idetmindste subsidiairt ikke engang saavidt som det der er prøvet og befundet at være godt, thi efter det subsidiaire Forslag vil ethvert Medlem være berettiget til at tale 2 Gange ved den 3die Behandling. Det vil altsaa ikke let kunne blive Tilfældet, at Nogen vil blive afslaaet en Replik, han anseer nødvendig; thi den anden Gang, han har Ordet, vil han kunne svare paa hvad han finder fornødent. Dette har jeg fundet mig foranlediget til at bemærke, da jeg eengang har erklæret at ville understøtte Forslaget i nærværende Punkt.

Bunzen: Som Medlem af Regulativs Comiteen og paa min ærede Sidemands (Tschernings) Opfordring skal blot jeg tillade mig at bemærke, at den foregaaende ærede Talers Udbredelse for Inconsequents ikke rammer min Sidemand, idet han ikke heller har stemt for nogen Indskrænkning i Talefriheden ved den første Behandling, men kun i den Henseende underkafte sig den Mening, som gjorde sig gjældende hos Comiteens øvrige Medlemmer.

Boisen: Jeg skal ikke undlade at bringe det ærede Udvalg min Tak for den hurtige Maade, hvorpaa den i det Hele har røgtet sit Gjern, men fremfor Alt vil jeg være Udvalget takkyldig, fordi det har hævdet Ordets Frihed her i Forsamlingen idetmindste i saa høi en Grad, som det efter Omstændighederne kunde tilstedes, og det naget det vistnok ikke har været Udvalget ubekjendt, at der baade i og udenfor den sidste Rigsforsamling har været ført mange Klager over, at her skulde være ført megen